

OCENA

dorobku naukowego-badawczego, dydaktycznego i organizacyjnego

dr. Wojciecha Piontka w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie nauk ekonomicznych, w dyscyplinie ekonomia

Podstawą opracowania tej opinii jest pismo Dziekana Wydziału Ekonomii i Zarządzania Uniwersytetu w Białymstoku z dnia 11 listopada 2016 roku, a także dokumentacja wniosku dr. Wojciecha Piontka o wszczęcie postępowania habilitacyjnego.

1. Krótka informacja o Habilitancie i Jego dotychczasowych awansach naukowych

Dr Wojciech Piontek jest absolwentem Wydziału Ekonomii Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach (ówczesnej Akademii Ekonomicznej). W 1995 roku kończy studia magisterskie na specjalności „ekologia”, a w 1996 roku - na specjalności „finanse i bankowość”.

Cztery lat później - w 2000 roku - uzyskuje na jeleniogórskim Wydziale Ekonomii, Zarządzania i Turystyki Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu (ówczesnym Wydziale Gospodarki Regionalnej i Turystyki) stopień doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia, w wyniku pomyślnej obrony rozprawy doktorskiej pt. *„Rachunek sozoeconomiczny efektywności wydatkowania środków funduszy ekologicznych”*, opracowanej pod kierunkiem naukowym prof. Bazylego Poskrobki (recenzenci: prof. Tadeusz Borys i prof. Kazimierz Górka).

Swoją pracę w roli nauczyciela akademickiego Habilitant rozpoczyna bardzo wcześnie. Już na ostatnim roku studiów zostaje zatrudniony na stanowisku asystenta-stażysty w Katedrze Finansów Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach (ówczesnej Akademii Ekonomicznej), a w roku następnym w tej samej katedrze, Habilitant zostaje powołany na stanowisko asystenta, a w latach 1998 – 2000 pracuje na tym stanowisku w Instytucie Zarządzania i Marketingu na Wydziale Ekonomii i Zarządzania Politechniki Białostockiej, przy kontynuacji zatrudnienia na Uniwersytecie Ekonomicznym w Katowicach do 2002 roku. W tym samym roku podejmuje pracę na stanowisku adiunkta w Katedrze Teorii i Programowania Rozwoju Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej, a od 2011 roku Jego wyłącznym miejscem pracy jest Wyższa Szkoła Biznesu w Dąbrowie Górniczej, gdzie pracuje na stanowisku adiunkta w Katedrze Przedsiębiorczości Międzynarodowej i Finansów.

2. Ocena dorobku naukowego

W ocenie dorobku dr. Wojciecha Piontka zostaną uwzględnione wszystkie najważniejsze aspekty, które stworzą podstawę do sformułowania konkluzji końcowej, a mianowicie: ocena rozmiarów ilościowych dorobku naukowego, jego znaczenia i wartości naukowej, zwłaszcza dorobku stanowiącego największe osiągnięcie w myśl art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki. Tę część recenzji kończy ocena rangi wydawnictw, w których Habilitant publikował swoje prace.

2.1. Ocena ilościowa dorobku naukowego

Dotychczasowy dorobek naukowy dr. Wojciecha Piontka obejmuje łącznie po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych (od 2000 roku) **60 publikacji**. Dorobek ten tworzą:

- 7 prac zwartych, w tym 5 we współautorstwie,
- 19 rozdziałów w monografiach, w tym 11 (prawie 60%) to prace współautorskie,
- 28 artykułów, w tym 18 (ponad 2/3) to prace współautorskie; 11 z tych publikacji wydano w czasopiśmie branżowych i popularno-naukowych;
- 6 pozycji to referaty (2) opublikowane w pełnym brzmieniu w materiałach konferencyjnych i raporty z badań (4); wszystkie te prace powstały we współautorstwie.

Zatem opublikowanie 60 prac po doktoracie w okresie 15 lat, wskazuje na właściwą intensywność rozwoju naukowego Habilitanta. Tym bardziej jest to uzasadniona konkluzja, że dorobek ten uzupełniają wykonane prace redakcyjne nad dziełami zwartymi – dr Piontek był redaktorem czterech monografii, w tym przy dwóch pracach było to współredagowanie dzieła zbiorowego. Warto tu wskazać na kilka charakterystycznych cech tego dorobku, które znajdą odzwierciedlenie we wniosku końcowym tej opinii.

Pierwszą cechą o charakterze pozytywnym jest niewątpliwie to, że zdecydowaną większość publikacji dr. Piontka można zaliczyć do zakresu dyscypliny „ekonomia”. *Drugą* charakterystyczną *cechą* dorobku publikacyjnego Habilitanta jest to, że prawie wszystkie opublikowane dotąd prace powstały po uzyskaniu stopnia doktora, tj. po roku 2000. *Trzecią cechą* jest relatywnie niski udział prac opublikowanych w języku angielskim (3 prace, w tym 2 po pozytywnej recenzji), zatem tzw. „anglojęzyczność” dorobku Habilitanta, umożliwiającą szersze upowszechnianie wyników badań naukowych, nie jest z pewnością mocną stroną tego wniosku. *Czwarta cecha* dotyczy tzw. wskaźnika współautorstwa prac. W przypadku dorobku dr. Piontka wskaźnik ten osiąga relatywnie dużą wartość, w granicach 60%. Nie ma tu jednak formalnego problemu oddzielenia wkładu autorskiego Habilitanta od wkładu innych autorów, bowiem w przesłanej mi dokumentacji są podane informacje o „procentowym” udziale dr Piontka we wspólnych publikacjach. Określono też – co jest ważne – na czym ten wkład współautorski polegał.

2.2. Ocena znaczenia i wartości naukowej dorobku naukowego, zwłaszcza dorobku stanowiącego największe osiągnięcie Habilitanta (w myśl art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki);

Rozwój zainteresowań naukowych Habilitanta

Analiza dorobku naukowego dr. Wojciecha Piontka powstałego w latach 2000-2015 ukazuje drogę jaką Habilitant przeszedł w swoim rozwoju naukowym, którego końcowym efektem jest wydana w 2015 roku monografia, uznana przez niego za największe osiągnięcie autorskie. Analiza ta pokazuje przede wszystkim dużą konsekwencję w rozwoju zainteresowań naukowych dr. Piontka. Dokładny przegląd opublikowanych prac Habilitanta oraz dokonana przez niego obszerna autoprezentacja tego dorobku wskazuje wyraźnie na to, że cztery wyróżnione w autoreferacie (s. 15 -23). obszary badawcze, można sprowadzić – w istocie rzeczy - do trzech dominujących i w wysokim stopniu komplementarnych nurtów badawczych. Dotyczą one kolejno problemów:

- rozszerzania formuły rachunku i pojęcia efektywności oraz zagadnień finansowania ochrony środowiska z kontynuacją wątku efektywności;
- gospodarki odpadami, a zwłaszcza odpadami komunalnymi;
- wzrostu i rozwoju gospodarczego przy uwzględnieniu kontekstu polityki klimatycznej.

Pierwszy z tych nurtów jest charakterystyczny dla pierwszych dziesięciu lat pracy naukowej dr. Piontka. W tym okresie Habilitant koncentruje swoje zainteresowania wokół szeroko pojmowanej problematyki **rachunku i pojęcia efektywności oraz włączenia tych kategorii do problematyki finansowania ochrony środowiska**, z wyeksponowaniem:

- roli tzw. funduszy ekologicznych (jako specyficznego rodzaju funduszy celowych) zarówno tych posiadających osobowość prawną, jak i tych bez tej osobowości;
- problemu dopuszczalności pomocy publicznej w ochronie środowiska z wyraźnym kontekstem integracji Polski z Unią Europejską.

Ciekawym i docenionym przez recenzentów podsumowaniem pierwszego etapu włączania i integrowania rachunku i pojęcia efektywności z systemem finansowania ochrony środowiska jest rozprawa doktorska pt. „*Rachunek sozoeconomiczny efektywności wydatkowania środków funduszy ekologicznych*”, pomyślnie obroniona w roku 2000.

Kolejnymi, problemowymi i najbardziej reprezentatywnymi podsumowaniami wyników badań z tego okresu są z pewnością następujące prace Habilitanta:

- z zakresu wykorzystania rachunku ekonomicznego i jego rozszerzonej formuły w ochronie środowiska: rozdział (2001 - we współautorstwie), a następnie monografia „*Rachunek ekonomiczny w ochronie środowiska*” (2002 – we współautorstwie), w której dr Piontek nie tylko zdefiniował pojęcie zintegrowanego rachunku efektywności (określanego zamiennie rachunkiem sozoeconomicznym) ale podał też w zwartej formie metodykę, pozwalającą rachunek też zastosować w praktyce;

- z zakresu finansowania ochrony środowiska, a zwłaszcza jego ujęcia systemowego i finansowania celowego poprzez tzw. fundusze ekologiczne: „System finansowania ochrony środowiska w Polsce na tle innych krajów Unii Europejskiej” (2004 - we współautorstwie) oraz cały cykl publikacji, które ukazały się w latach 2000-2001 i które stanowiły w dużym stopniu pokłosie badań związanych z przygotowaniem rozprawy doktorskiej, w tym m.in. „Efektywność wydatkowania środków funduszy ekologicznych posiadających osobowość prawną” (2000- we współautorstwie) czy „Funkcjonowanie Funduszy Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w aspekcie integracji Polski z Unią Europejską” (2001);
- z zakresu dopuszczalności pomocy publicznej w ochronie środowiska: „Dopuszczalność pomocy publicznej w ochronie środowiska w świetle integracji Polski z Unią Europejską” (2001), „Pomoc publiczna w realizacji proekologicznych przedsięwzięć przedsiębiorstw” (2001 - we współautorstwie) czy „Kryteria oceny efektywności pomocy publicznej kierowanej na cele ochrony środowiska” (2002).

Łącznie dr Pionek opublikował w ramach tego nurtu prawie 20 prac – monografii, części monografii i artykułów.

Drugi nurt zainteresowań naukowych dr. Pionka, związany tematycznie z **gospodarką odpadami**, a zwłaszcza odpadami komunalnymi, charakterystyczny jest w zasadzie dla całego okresu pracy naukowej Habilitanta po uzyskaniu przez niego stopnia doktora. W ramach podejmowanych po doktoracie badań, dotyczących bardzo szeroko rozumianej gospodarki odpadami, dwie niezwykle ważne grupy problemów naukowych są szczególnie eksponowane w dorobku Habilitanta, a mianowicie:

- **po pierwsze - finansowe aspekty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami**; jest to więc rozszerzona o nowe aspekty kontynuacja studiów nad kategorią efektywności z pierwszego nurtu badawczego, którą dr Pionek odnosi do problematyki odpadów. Tematyce tej poświęconych jest 5 publikacji Habilitanta koncentrujących początkowo na odpadach związanych z opakowalnictwem („Koszty i korzyści budowy systemu gospodarowania opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”- 2000 - we współautorstwie, czy „Financing of the System of Recovery and Recycling of Packaging Waste” – 2001 – we współautorstwie), następnie na prognozowaniu zamian w polskim systemie gospodarowania odpadami komunalnymi („Perspektywy rozwoju systemu gospodarowania odpadami komunalnymi w Polsce do 2014 roku” – 2008 we współautorstwie);
- **po drugie – rozszerzenie badań prowadzonych w obszarze odpadów opakowaniowych o problemy implementacji prawa Unii Europejskiej** nie tylko w odniesieniu do tej grupy odpadów, ale także odpadów sprzętu elektronicznego i elektrycznego oraz odpadów biodegradowalnych; tu na uwagę zasługują opracowywane w latach 2003 -

2006 - przy udziale autorskim dr. Piontka - raporty o gospodarce odpadami opakowaniowymi, także dobrze udokumentowane we wniosku efekty działalności eksperckiej, wykonywanej dla potrzeb Departamentu Gospodarowania Odpadami Ministerstwa Środowiska oraz dla samorządów lokalnych.

Także w ramach tego nurtu dr Pionek opublikował łącznie około 20 prac – monografii, części monografii i artykułów.

Trzeci nurt zainteresowań naukowych dr. Piontka jest związany tematycznie ze wzrostem i rozwojem gospodarczym przy uwzględnieniu kontekstu polityki klimatycznej. To właśnie ten kontekst zdeterminował charakter rozważań Habilitanta nad kategoriami wzrostu i rozwoju prezentowany nie tylko w monografii, stanowiącej Jego największe osiągnięcie naukowe ale także w 9 pracach wcześniejszych (w tym w 2 monografiach, 4 rozdziałach i 3 artykułach naukowych). Ten charakter ujawnia się w dwóch zasadniczych wątkach merytorycznych prac dr. Piontka, które dotyczą:

- gospodarki niskoemisyjnej i zasobooszczędnej, nazywanej też często „zieloną gospodarką” (*Green Economy*), ściśle powiązaną z koncepcją rozwoju sustensywnego (samopodtrzymującego – *Sustainable Development*); najbardziej reprezentatywne dla tego wątku są przede wszystkim takie prace Habilitanta jak: „*Fundusze strukturalne jako instrument wsparcia rozwoju gospodarki niskoemisyjnej i zasobooszczędnej*” (2011 – we współautorstwie) i dwie prace wydane w 2012 roku: „*Implikacje teorii wyboru publicznego do budowy gospodarki niskoemisyjnej i zasobooszczędnej*” i „*Czynniki rozwoju gospodarczego w koncepcji gospodarki niskoemisyjnej i zasobooszczędnej*”; na szczególną uwagę zasługuje praca pierwsza, w której dr Piontek zarysowuje dwa możliwe scenariusze interakcji między procesami klimatycznymi a systemem gospodarczym i społecznym;
- jednego z kluczowych instrumentów rynkowych polityki środowiskowej, który z założenia ma służyć budowie gospodarki niskoemisyjnej, a mianowicie handlu uprawnieniami do emisji; tu z kolei na uwagę zasługuje artykuł „*Handel emisjami jako instrument ekonomiczny polityki ekologicznej. Analiza zalet i wad instrumentu*” (2008 we współautorstwie); na tle dość jednostronnej prezentacji tego problemu w większości polskich prac eksponujących zalety tego instrumentu, dr Piontek ukazuje istotę zagrożeń jakie wynikają z handlu uprawnieniami do emisji zarówno dla wzrostu, jak i rozwoju gospodarczego; mimo kontrowersyjności niektórych tez tej pracy jest to na pewno wartościowa pozycja w polskiej literaturze z zakresu stosowania instrumentów rynkowych w polityce ekologicznej.

Analiza dorobku z tego obszaru prowadzi zatem do prostej konkluzji – niemal wszystkie prowadzone przez dr. Wojciecha Piontka w ostatnich latach (mniej więcej od roku 2007, a

także część prac wcześniejszych) badania miały jeden cel – przygotowanie monografii wskazanej przez Habilitanta jak Jego największe osiągnięcie naukowe. Dotyczy to zwłaszcza badań odnoszących się do drugiej i trzeciej perspektywy badawczej, dotyczących gospodarki odpadami, a zwłaszcza odpadami komunalnymi oraz wzrostu i rozwoju gospodarczego przy uwzględnieniu kontekstu polityki klimatycznej. Te dwie perspektywy badawcze stworzyły – w mojej ocenie - ważne przesłanki koncepcyjne dla powstania pracy stanowiącej największe osiągnięcie Habilitanta.

Ocena dorobku stanowiącego największe osiągnięcie Habilitanta

Dr Wojciech Piontek do dorobku stanowiącego Jego największe osiągnięcie naukowe, zaliczył - co nie jest już rzadkością w nowym postępowaniu habilitacyjnym - jedną publikację, a mianowicie **monografię** pn. *"Gospodarowanie odpadami komunalnymi jako czynnik wzrostu gospodarczego"*, wydaną w 2015 roku przez wydawnictwo „Ekonomia I Środowisko” (stron 349). Ocena monografii sprowadzi się do odpowiedzi na trzy kluczowe pytania, które powinny stworzyć podstawę do sformułowania konkluzji końcowej, a mianowicie:

1. Czy dobór tematu jest właściwy z punktu widzenia jego znaczenia naukowego i aplikacyjnego?
2. Czy matryca logiczna monografii jest poprawna i zapewnia w dostatecznym stopniu spójność powiązań jej głównych elementów, tzn. przedmiotu poznania naukowego (wyrażanych często w formie pytań badawczych), hipotez, celów pracy i struktury merytorycznej monografii? oraz czy sformułowane cele są spójne a hipotezy badawcze czy są oryginalne i nie były dotychczas weryfikowane?
3. Jaki jest konkretny wkład („wartość dodana”) jaki monografia wnosi w warstwie teoretyczno-poznawczej i aplikacyjnej do rozwoju nauk ekonomicznych, w dyscyplinie ekonomia.

Dobór tematu monografii nie budzi żadnych wątpliwości ze względu na jego aktualność i znaczenie problematyki gospodarowania odpadami, zwłaszcza komunalnymi w kontekście teorii ekonomii, a w szczególności teorii rozwoju i wzrostu gospodarczego. Dobranie takiego kontekstu dla analizy kluczowych aspektów gospodarowania odpadami jest bez wątpienia nowatorskie nie tylko w polskiej literaturze ekonomicznej i zasługuje na uznanie. Należy też zwrócić uwagę na pogłębioną - dokonaną przez dr. Piontkę we wstępnej części pracy – argumentację wyboru tematu i jego znaczenia oraz miejsca na tle dotychczasowych badań.

Sam tytuł monografii skonfrontowany ze strukturą treści nie nasuwa większych wątpliwości – stwierdzam tu dużą zgodność, choć poszerzenie tytułu o „rozwój” („.....jako czynnik wzrostu i rozwoju gospodarczego”) byłoby zabiegiem w pełni uzasadnionym ze względu na wagę jaką Habilitant przywiązuje do kategorii „rozwój” (patrz zapis celu głównego – s. 11 -12).

Przy budowania matrycy logicznej monografii, którą tworzy z reguły ciąg logiczny identyfikacji przedmiotu poznania naukowego (pytań), hipotez i celów badawczych determinujących strukturę merytoryczną pracy, dr Piontek przyjął pewne dopuszczalne odwrócenie kolejności. Rozpoczął jej budowę:

- od wstępnej identyfikacji **przedmiotu badania naukowego** – wstępnego rozpoznania rodzaju zależności między odpadami (odpadogennością) a wzrostem gospodarczym (s. 9-11);
- następnie określił **cel główny** pracy; jest nim „*analiza determinant i siły dwukierunkowych relacji zachodzących pomiędzy wzrostem gospodarczym a procesem gospodarowania odpadami oraz identyfikacja możliwości wykorzystania procesów gospodarowania odpadami do pobudzania wzrostu gospodarczego, a także zintegrowanego rozwoju ekonomiczno-społeczno-gospodarczego*” (s. 11 – jest tu wynikający z błędu adiustacji błąd – powinno być *ekologiczno-społeczno-gospodarczego*); cel ten został zdezagregowany na dwie grupy celów bardziej szczegółowych poprzez określenie czterech celów teoretycznych i dwóch celów o charakterze empirycznym; zabieg dezagregacji nie zawiera widocznych wad dotyczących ich spójności i wystarczającego – w sensie komplementarności - opisu istoty celu głównego;
- sformułował **hipotezę badawczą**, którą można uznać za hipotezę główną pracy, niestety bez jej dekompozycji jak w przypadku celu głównego na hipotezy pomocnicze. Zapis tej hipotezy sprowadza się w istocie rzeczy do następujących dwóch stwierdzeń (s. 12):

"Urzeczywistnianie procesu wzrostu gospodarczego i rozwoju wymaga podejmowania aktywnych i różnorodnych działań w celu zapewnienia jego ciągłości, jak i eliminowania efektów ubocznych." Jest to stwierdzenie na tyle ogólne, że niemal „trąci” oczywistością, ale spełnia tu rolę swoistej zapowiedzi właściwej – ściśle powiązanej z tytułem i celem głównym monografii - części hipotezy, a mianowicie przypuszczenia, że:

"Jednym z kluczowych obszarów integralnie związanym z procesami wzrostu gospodarczego i rozwoju są odpady i problem gospodarowania nimi. Czynnik ten decyduje o ciągłości wzrostu gospodarczego, jak również rozwoju i może zostać

wykorzystany do ich pobudzenia". Jak widać, przedmiotem weryfikacji jest „integralność powiązań” dwóch procesów: wzrostu i rozwoju gospodarczego z procesem gospodarowania odpadami. Drugie stwierdzenie jest zatem konsekwencją prawdziwości pierwszego – jeśli procesy te są integralnie powiązane, to z pewnością gospodarowanie odpadami można uznać za czynnik decydujący (czy skromniej – współdecydujący) o ciągłości procesów wzrostu i rozwoju, który dzięki temu powiązaniu może być wykorzystany do ich pobudzenia. Sformułowana hipoteza badawcza jest – zwłaszcza jej część druga - w dużym stopniu oryginalna i według mojej wiedzy - nie była dotychczas weryfikowana.

- i w końcu ukazał powiązanie celów i cech konstytutywnych hipotezy badawczej ze **strukturą monografii**. Tworzy ją pięć rozdziałów, których podgrupy urzeczywistniają następujące cele monografii:

rozdziały 1- 3, w których dr Piontek realizuje trzy pierwsze cele szczegółowe o charakterze teoretycznym, dotyczące identyfikacji i analizy: egzogenicznego wpływu odpadów i gospodarowania nimi na procesy wzrostu i rozwoju; wpływu paradygmatów formułowanych w naukach ekonomicznych na kształtowanie relacji między tymi zjawiskami i określenia roli procesów gospodarowania odpadami jako czynnika wzrostu i rozwoju;

rozdział 4, w którym Habilitant urzeczywistnia czwarty cel poznawczy i zajmuje się modelowaniem procesów gospodarowania jako endogenicznego czynnika wzrostu gospodarczego;

rozdział 5 poświęcony realizacji dwóch pozostałych celów, celów o charakterze empirycznym, a mianowicie: charakterystyce sektora gospodarowania odpadami w Polsce i badaniom - na przykładzie Polski - zależności między procesami gospodarowania odpadami i wzrostem gospodarczym.

Podsumowując, sposób budowy matrycy logicznej monografii oraz dobór metod badawczych nie nasuwają istotnych uwag. Matryca ta sprzyja – w mojej ocenie - prawidłowej weryfikacji głównej hipotezy badawczej.

Opiniowana monografia oparta jest na jasno zarysowanych **podstawach metodologicznych**, które określone zostały przede wszystkim we wprowadzeniu oraz w dwóch pierwszych teoretycznych rozdziałach pracy. Autor pracy eksponuje i w dużym stopniu rozwiązuje następujące, szczególnie ważne z punktu widzenia dyscypliny ekonomia, problemy:

w warstwie teoretyczno- poznawczej:

- po pierwsze: roli procesów gospodarowania odpadami w ujęciu retrospektywnym – analiza tych procesów poza ciekawym zestawieniem informacji historycznych przyniosła

też w pracy konkretne efekty poznawcze w postaci wyodrębnienia sześciu czynników (*podrozdział 1.1.*), które zdaniem dr. Piontka, wygenerowały problem odpadów i nadały mu obecnie charakter globalny (*podrozdział 1.3*), ukazując **egzogeniczny wpływ odpadów na procesy wzrostu i rozwoju gospodarczego**. Dr Piontek zrealizował w ten sposób z powodzeniem pierwszy cel szczegółowy monografii, choć niektóre sformułowania tej części pracy budzą pewne wątpliwości i nie zawsze - jak mi się wydaje - oddają dobrze intencje jej Autora, np. czy rzeczywiście może realizować się wzrost gospodarczy przez powiększanie strumienia odpadów? (s. 57); czy też jest to zależność pozorna lub pośrednia?;

- *po drugie*: analizy różnych paradygmatów sformułowanych na gruncie współczesnej ekonomii i rozpatrywanych przez dr. Wojciecha Piontka z punktu widzenia generowania przez poszczególne paradygmaty zjawiska **odpadogenności życia gospodarczego**. Jest to jeden z najciekawszych w sensie teoretycznym fragmentów monografii, a prowadzona przez Habilitanta analiza porównawcza paradygmatów z tego punktu widzenia, przynosi wiele ciekawych nie tylko teoriopoznawczych spostrzeżeń i konkluzji. Dotyczy to zwłaszcza dużej wartości przeprowadzonych przez Autora studiów dwóch głównych nurtów ekonomii – ekonomii popytowej, zwłaszcza keynesowskiej i ekonomii podażowej, zwłaszcza w wydaniu neoklasycznym.

Wydaje się, że szczególną wartość prowadzonych przez dr. Piontka analiz teoretycznych ma także podjęta w pracy próba odpowiedzi na trudne ale i kluczowe pytanie: jaki wpływ na zjawisko odpadogenności gospodarki będą miały obecne i dopiero pojawiające się **nowe nurty ekonomii**, łącznie nazywane często ekonomią przyszłości?. Dokonana komparatystyka tych wpływów na przykładzie ekonomii rozwoju, ekonomii na rzecz rozwoju, ekonomii stanu stacjonarnego i ekonomii współdzielenia, mimo pewnej kontrowersyjności stosowanej terminologii, wnosi konkretną wartość dodaną do rozwoju dyscypliny ekonomia i jest na właściwą formą – pod względem formalnym i merytorycznym - urzeczywistnienia drugiego celu szczegółowego monografii (*rozdział 2*).

Mam tu jednak istotną wątpliwość czy Habilitant dobrze interpretuje przytoczoną w pracy (s. 81) definicję rozwoju zawartą w dwóch pracach wykonawcy tej opinii, definicji, która jakoby zachęca do utożsamiania kategorii wzrostu i rozwoju oraz do zrównywania wartości aksjologicznych i ich systemów. Twierdzenie to jest nieuprawnione, ponieważ w swoich wszystkich pracach rozróżniam wyraźnie systemy egocentryczne (oparte na wartościach „zimnych”) i relatywizujące pojęcie rozwoju oraz systemy ponadegocentryczne, stabilizujące to pojęcie (oparte na wartościach „ciepłych” czy nadrzędnych jako określa to dr Piontek). Nie jest też dostatecznie wyjaśnione pojęcie „trwałego i zrównoważonego rozwoju”, skoro niemal powszechnie się uważa, że pojęcie trwałego rozwoju jest pojęciem szerszym niż rozwój zrównoważony – zatem jaką

koniunkcję wyraża pojęcie „trwały i zrównoważony rozwój” (s. 82). W pełni natomiast zgadzam się z dr. Pionkiem, że „nieuprawnione jest powszechne twierdzenie, iż rozwój w każdym przypadku przeciwdziała niekorzystnemu oddziaływaniu na środowisko przyrodnicze” (s. 84) – przecież tak nie jest w przypadku gdy rozwój jest oparty na egocentrycznym systemie wartości (który niekoniecznie jest tożsamy z wartościami ekonomicznymi), czyli w istocie jest antyrozwojem (iluzją rozwoju) z punktu widzenia wyższych/ponadegocentrycznych systemów wartości.

Na pewną, na szczęście rzadką w tej pracy, nieuważność Autora wskazuje też przytoczona na s. 83 definicja rozwoju gospodarczego, której autorem jest S. Czaja, a którą przypisano autorowi tej recenzji. Należy jednak w tym miejscu pochwalić odwagę Habilitanta, który jako jeden z nielicznych polskich autorów porusza „delikatny” temat redukcji globalnej populacji i przytacza przykładowe poglądy z tym związane, często krańcowo kontrowersyjne i wątpliwe moralnie (s. 136-137);

– po trzecie: roli w tworzeniu fundamentów teorii wzrostu i rozwoju gospodarczego działań proekologicznych, a zwłaszcza ekoinnowacji. W literaturze polskiej problemy te są szeroko ujęte m.in. w wydanej w 2012 roku pracy Bożydara Ziółkowskiego „Ewolucyjne podejście do ekoinnowacji i zrównoważonego rozwoju – ujęcie systemowe” czy w książce Justyny Przychodzień „Ekoinnowacje w przedsiębiorstwie”, wydanej w 2014 roku. Na tle tych prac podejście dr. Pionka ma wiele elementów nowości naukowej, ponieważ ten kluczowy w teorii wzrostu i rozwoju problem jest rozpatrywany w monografii w kilku ważnych i nowych kontekstach poznawczych (rozdział 3):

- możliwości wykorzystania dla pobudzania ekoinnowacji potencjalnych trajektorii wzrostu/rozwoju opartych na koncepcjach J. Schumpetera i N. Kondratiewa;
- teorii postępu technologicznego wg Romera i teorii przewagi konkurencyjnej narodów wg Portera, ukazujących rolę endogenicznych czynników wzrostu gospodarczego;
- nowych podejść do wzrostu gospodarczego generowanych przez holistyczne koncepcje rozwoju (np. *Sustainable Development*) i ukierunkowane na niskoemisyjność i zasobooszczędność węższe koncepcje typu Mnożnik Cztery czy Green Economy. Z pewnością zauważenie i wykorzystanie przez Habilitanta wydanej w 2013 roku książki Bożeny Ryszawskiej pt. „Zielona gospodarka - teoretyczne podstawy koncepcji i pomiar jej wdrażania w Unii Europejskiej”, mogłoby sprzyjać pogłębieniu niektórych ważnych wątków tej części monografii.

Sformułowana na podstawie tych rozważań konkluzja dr. Pionka dotycząca istotnej roli jaką mogą odegrać innowacje środowiskowe w łagodzeniu, a nawet w znoszeniu sprzeczności między procesami gospodarowania a interesami społecznymi i środowiska przyrodniczego, jest interesująca i oparta na spójnej argumentacji naukowej oraz

wnosi nowe elementy do opisu mechanizmów wzrostu gospodarczego. Jest to poprawna merytorycznie forma realizacji trzeciego celu monografii o charakterze teoretycznym.

- ***po czwarte: modelowania systemu gospodarowania odpadami*** z wyeksponowaniem jego funkcji endogenicznego czynnika wzrostu i rozwoju gospodarczego. Zarysowane przez dr. Piontkę dwie autorskie propozycje gospodarowania odpadami w oparciu o model rynkowy i w oparciu o modele środowiskowe, zbudowane z wykorzystaniem wcześniejszych rozważań teoretycznych przeprowadzonych w rozdziałach 1-3. - to oryginalne osiągnięcie Habilitanta w warstwie teoretyczno-poznawczej. Zostało ono rzetelnie i w sposób pogłębiony przedstawione w *rozdziale 4* monografii jako forma realizacji ostatniego, *czwartego celu* teoretycznego monografii.

Co istotne, kategoria rozwoju jest w tych modelach odmiennie postrzegana stosownie do występujących różnic w cechach konstytutywnych starych i nowych paradygmatów rozwoju, zwłaszcza w kontekście aksjologicznym. To docenienie aspektu aksjologicznego kategorii rozwoju – tak rzadko spotykana w piśmiennictwie ekonomicznym – jest ważnym osiągnięciem teoretycznym dr. Piontkę.

w warstwie praktycznej:

na uwagę zasługuje przede wszystkim to, że:

- w monografii dr. Wojciecha Piontkę część empiryczna występuje w swej klasycznej bardzo rozbudowanej postaci i służy bezpośrednio weryfikacji – także w oparciu o konstatacje teoretyczne z czterech pierwszych rozdziałów pracy – postawionej we wprowadzeniu hipotezy badawczej, czyli wstępnego przypuszczenia o „integralności powiązań” dwóch procesów: wzrostu i rozwoju gospodarczego z procesem gospodarowania odpadami, a w konsekwencji uznania gospodarowania odpadami za czynnik decydujący o ciągłości procesów wzrostu i rozwoju, co umożliwia jego wykorzystanie do pobudzania tych procesów;
- badania empiryczne służące celom weryfikacji hipotezy badawczej zostały przeprowadzone w dwóch logicznie ze sobą powiązanych etapach poprzez:
 - dokonanie pogłębionej analizy sektorowej gospodarowania odpadami w Polsce w kontekście: zmian uwarunkowań prawno-organizacyjnych, szacunków określających wkład gospodarki odpadami w procesy wzrostu gospodarczego oraz analizy zmian ilościowych i strukturalnych, jakie zachodziły w obszarze gospodarki odpadami komunalnymi w Polsce w latach 2000- 2013; dr. Piontek zrealizował w ten sposób *pierwszy cel* empiryczny monografii (*podrozdziały 5.1 i 5.2.*);
 - przeprowadzenie z wykorzystaniem metod statystyczno-ekonometrycznych badania zależności między gospodarką odpadami i wzrostem gospodarczym na podstawie

danych z lat 2005-2012, co pozwoliło Autorowi monografii pozytywnie zweryfikować hipotezę o „integralnym i dwukierunkowym powiązaniu” pomiędzy procesami gospodarowania odpadami i procesami wzrostu gospodarczego; jedyna istotna uwaga jak się tu nasuwa, związana jest z pewnym zagubieniem kategorii „rozwoju”, tak podkreślanej w hipotezie badawczej (s. 12); w tym sensie zakres weryfikacji jest w pełni zgodny z celem głównym i w mniejszym stopniu z hipotezą badawczą. Ta część badań jest formą realizacji *drugiego* celu empirycznego (*podrozdział 5.3.*).

Przy ogólnej ocenie pracy nie bez znaczenia jest też generalnie wysoki poziom formalny pracy (choć korzystając ze źródeł internetowych, Autor nie zawsze podaje datę dostępu), a zwłaszcza jej bardzo dobre osadzenie w polskiej i obcej literaturze przedmiotu, liczącej ponad 160 pozycji literatury (źródła uzupełniają liczne akty prawa polskiego i europejskiego) oraz zauważalny udział pozycji w języku angielskim. Widoczny jest też udział w bibliografii źródłowej osobistego dorobku Autora monografii. Dr Piontek potrafił właściwie wykorzystać bogatą, interdyscyplinarną literaturę (przede wszystkim z ekonomii, teorii rozwoju, politologii, historii gospodarczej oraz ekonometrii i statystyki) jako punktu odniesienia dla często formułowanych w tej pracy własnych ocen i często oryginalnych propozycji. Świadczy to dobrze o warsztacie naukowym Autora monografii.

2.3. Ocena rangi publikacji – zakres recenzowania, ranga wydawnictw i wycena punktowa dorobku, cytowalność publikacji itp.

Większość publikacji dr. Pionka po doktoracie została wydana w krajowych wydawnictwach/czasopismach przy dużym zróżnicowaniu rangi wydawnictw. Od takich „średniopunktowanych” polskich czasopism jak: „*Ekonomia i Środowisko*”, „*Handel Wewnętrzny*” czy zeszyty/prace naukowe uniwersytetów ekonomicznych we Wrocławiu i Krakowie (m.in. w „*Argumenta Oeconomica Cracoviensia*”), po niżej punktowane wydawnictwa branżowe typu „*Recykling*”, „*Przegląd Komunalny*”, „*Zeszyty Komunalne*” czy „*Logistyka Odzysku*”.

Prace zwarte lub ich części (rozdziały) publikowane były z reguły w takich ogólnopolskich wydawnictwach jak PWE czy „*Ekonomia i Środowisko*” oraz w wydawnictwach PAN (Komitetu „Człowiek i Środowisko”), wydawnictwach uczelnianych SGH, UMCS w Lublinie, politechnik Śląskiej i Białostockiej, UE w Krakowie, WSE w Białymstoku, WSEiA w Bytomiu, WSZiNS w Tychach i WSB w Dąbrowie Górniczej, a także w wydawnictwach towarzystw naukowych (Polskiego Towarzystwa Filozoficznego) oraz związków samorządowych.

W wykazie prac dr. Pionka nie ma prac opublikowanych w wysoko punktowanych czasopismach anglojęzycznych będących w obiegu międzynarodowym (znajdujących się w bazach WoS – Web of Science lub na liście ERIH- European Reference Index for the Humanities). Biorąc pod uwagę, że wniosek dotyczy dyscypliny ekonomia, a zwłaszcza takich subdyscyplin jak ekonomia ekologiczna i ekonomia zrównoważonego rozwoju, warto zauważyć, że Habilitant publikuje znaczącą liczbę swoich prac w ogólnopolskim, typowo

ekonomicznym i reprezentatywnym dla ekonomistów środowiska i zasobów naturalnych czasopiśmie (i wydawnictwie) „Ekonomia i Środowisko”, znajdującym się na liście B czasopism naukowych MNiSzW i wycenianym obecnie na 12 pkt. Czasopismo to jest indeksowane w 5 bazach: Agro, BazEkon, BazTech, Index Copernicus i EHIR PLUS

Łącznie wartość dorobku dr. Pionka po doktoracie – po otrzymaniu od Habilitanta dodatkowego zestawienia punktacji Jego dorobku naukowego i opracowanego w oparciu o zasady obowiązującej parametryzacji – wynosi prawie 200 pkt., po uwzględnieniu procentowej partycypacji Habilitanta w publikacjach współautorskich. Jest to znacząca liczba punktów nawet jeśli się weźmie pod uwagę zmienność „wyceny” punktowej wielu czasopism, nie tylko polskich. W dokumentacji zawarta jest też informacja na temat cytowalności (bez autocytowania) artykułów dr. Pionka. Według bazy Web of Science nie odnotowano cytowań publikacji Habilitanta (dotyczy to też indeksu Hirscha), ale według bazy Google Scholar, liczba cytowań wynosi 53, a indeks h osiągnął wartość 4. Przytoczone wskaźniki świadczą, że publikacje dr. Pionka nie są jeszcze wyraźnie zauważalne w szerszym, niż krajowy, środowisku naukowym.

3. Ocena dorobku organizacyjnego - ocena udziału w projektach badawczych i współpraca naukowa z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi itp.

Ten aspekt oceny dorobku dr. Wojciecha Pionka dotyczy przede wszystkim:

- udziału Habilitanta w projektach badawczych, w tym kierowania projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innymi ośrodków krajowych i zagranicznych;
- zakresu współpracy naukowej z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi, w tym odbycia zagranicznych i krajowych staży naukowych lub/i dydaktycznych; udziału w konsorcjach i sieciach naukowych;
- aktywności eksperckiej i doradczo-szkoleniowej;
- udziału w: organizowaniu konferencji naukowych, w pracach wydawnictw naukowych, recenzowaniu publikacji w czasopismach międzynarodowych i krajowych, działalności towarzystw naukowych;
- otrzymanych nagród i wyróżnień o randze krajowej i międzynarodowej.

Wśród wymienionych kryteriów oceny z pewnością największe znaczenie mają dwa pierwsze: udział w projektach badawczych oraz współpraca naukowa z ośrodkami krajowymi i zagranicznym. Pozostałe kryteria mają też pewne znaczenie, ponieważ dotyczą ważnych w procesie kształtowania się dojrzałości nauczyciela akademickiego aspektów jego działalności organizacyjnej na rzecz rozwoju i upowszechniania nauki.

I ten wymiar pracy naukowej Habilitanta należy ocenić generalnie pozytywnie, choć rozkład ocen według wymienionych kryteriów nie jest z pewnością równomierny. Dowodzą tego następujące fakty:

- udział w 3 projektach realizowanych w latach 2008 – 2011 i finansowanych ze środków Unii Europejskiej i EOG, w tym w 2 projektach dr Piontek pełnił funkcję kierownika zespołu badawczego; jeden z tych projektów był realizowany we współpracy z Protestantckim Instytutem Badań Interdyscyplinarnych w Heidelbergu oraz w dwóch projektach, wykonywanych w latach 2003 i 2008 w ramach badań statutowych Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej - tematyka trzech pierwszych projektów dotyczyła głównie: gospodarowania odpadami komunalnymi w Polsce, systemu selektywnej zbiórki i odzysku na przykładzie szkła, instrumentów wsparci rozwoju gospodarki niskoemisyjnej i zasobooszczędnej, a zatem zagadnień analizowanych w monografii naukowej, wskazanej jako główne osiągnięcie Habilitanta;
- duża aktywność ekspercka i doradczo-szkoleniowa w ramach współpracy z praktyką gospodarczą, przejawiająca się w wykonaniu w latach 2000- 2015 w ramach zespołu badawczego 20 ekspertyz, w tym 8 na rzecz instytucji rządowych, 8 na rzecz jednostek samorządu terytorialnego oraz 4 na rzecz podmiotów gospodarczych; przy wykonywaniu 10 ekspertyz dr Piontek pełnił funkcję kierownika projektu, co dobrze świadczy o Jego umiejętnościach kierowania pracą zespołów badawczych; jest też doradcą ekonomicznym Krajowej Izby Gospodarczej Przemysłu Spożywczego i Opakowań; brał też udział w przeprowadzeniu 3 cykli szkoleń w latach 2006-2015 – i w tym przypadku duża część tematyki ekspertyz i prowadzonych szkoleń dotyczyła różnych aspektów gospodarowania odpadami komunalnymi, a zatem zagadnień rozważanych w monografii naukowej, wskazanej jako główne osiągnięcie Habilitanta; w ramach działalności eksperckiej dr Piontek współpracuje od lat m.in. z Fundacją Ekonomistów Środowiska i Zasobów Naturalnych, Fundacją „Polskie Centrum Zmian Klimatu i Zrównoważonego Rozwoju”, Związkiem Gmin Lubelszczyzny oraz Związku Gmin i Powiatów Małopolski
- udział po doktoracie w komitetach organizacyjnych 5 konferencji naukowych, w tym 2 konferencjach o wymiarze międzynarodowym, a w 3 konferencjach pełnił funkcję przewodniczącego komitetu organizacyjnego; dr Piontek bierze też udział w pracach Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa - Oddział w Dąbrowie Górniczej;
- po doktoracie dr Piontek otrzymywał 4-krotnie nagrody i wyróżnienia rektorskie za wyniki uzyskane w działalności naukowej i za aktywną działalność organizacyjną na rzecz rozwoju nauki; nie są to wprawdzie w nagrody o skali krajowej, nie mniej jednak świadczą one, że działalność naukowa i organizatorska znalazła uznanie kierownictwa akademickiego Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej i Wyższej szkoły Biznesu w Dąbrowie Górniczej.

- ważnym przejawem uznania kompetencji pracownika nauki jest wykonywanie opinii krajowych czy międzynarodowych projektów badawczych – wprawdzie w dostarczonej dokumentacji nie ma informacji, że dr Piontek takie opinie wykonywał, to pewną ważną formą uznania tych kompetencji jest powołanie Habilitanta w 2007 roku przez Ministra Rozwoju Regionalnego na opiniodawcę projektów realizowanych w ramach programów operacyjnych w dwóch dziedzinach: zanieczyszczenia i ochrona powietrza oraz gospodarka odpadami komunalnymi i przemysłowymi.

Są to konkretne dowody jednoznacznego w swej wymowie uznania potencjału badawczego i eksperckiego dr. Wojciecha Piontka głównie w skali krajowej. Pewną słabością tego dorobku jest brak widocznej działalności Habilitanta w konsorcjach i sieciach naukowych, w pracach wydawnictw naukowych, uczestniczenia w recenzowaniu publikacji w czasopiśmie międzynarodowych czy krajowych. W dokumentacji wniosku brakuje też informacji na temat odbytych zagranicznych i krajowych staży naukowych.

4. Ocena dorobku dydaktycznego - skala upowszechniania wyników badań na konferencjach i przenoszenia ich do dydaktyki itp.

Z kolei ten aspekt oceny dorobku dr. Wojciecha Piontka dotyczy przede wszystkim skali:

- upowszechniania wyników badań na konferencjach;
- przenoszenia tych wyników do prowadzonych przez Habilitanta zajęć dydaktycznych oraz otrzymanych nagród i wyróżnień za tę działalność.

Skala upowszechniania przez dr Piontka wyników badań na konferencjach naukowych nie jest z pewnością mocną stroną wniosku. W latach 2000-2016 uczestniczył wprawdzie w 18 konferencjach, ale tylko w niecałej 1/3 z tych konferencji był to udział z referatem. Dwa wystąpienia miały miejsce na konferencjach o randze międzynarodowej. Z wykazu referatów i udziałów w konferencjach (zał. 4) wynika także, że dr Piontek uczestniczył tylko w jednej anglojęzycznej konferencji międzynarodowej. Wszystkie konferencje o randze międzynarodowej miały lokalizację krajową. Uzupełniającą informacją o tym rodzaju działalności Habilitanta jest udział z referatem w 7 konferencjach i seminariach quasi-naukowych, organizowanych w ramach POLEKO oraz przez fundusze celowe, związki gmin czy komisje parlamentarne (s. 11 autoreferatu). Wszystkie te wystąpienia tematycznie związane były z różnymi aspektami gospodarki odpadami (strategicznymi, ekonomicznymi, ekologicznymi itp.).

Skala przenoszenia wyników badań do prowadzonych przez Habilitanta zajęć dydaktycznych i zakres kompetencji merytorycznych uwidoczniony w pracy ze studentami, zasługuje już na wyższą ocenę. O kompetencjach z zakresu ekonomii świadczy nie tylko prowadzenie dwóch klasycznych dla uczelni ekonomicznej wykładów z makro – i mikroekonomii ale także prowadzenie takich autorskich wykładów jak : „*Nowe nurty w ekonomii*” i „*Gospodarka odpadami*”, „*Ekologistyka*”, „*Zarządzanie środowiskowe w*

przedsiębiorstwie” i *„Techniki i technologie recyklingu”* - jako logicznej konsekwencji prowadzonych przez Habilitanta badań naukowych, uwidocznionych w licznych jego publikacjach, jak i w monografii wskazanej przez dr. Piontkę jako największe osiągnięcie naukowe po doktoracie. Kompetencje dydaktyczne dotyczą też dość szerokiej gamy wykładów związanych tematycznie z finansami, w tym: *„Finanse publiczne”, „Finanse samorządowe”, „Finansowanie jednostek sfery budżetowej”* czy *„Zarządzaniem długiem publicznym”*. Jest też autorem podręcznika z tego zakresu (*„Zarys finansów publicznych. Podręcznik dla studentów szkół wyższych”* – 2003).

Trudno nie zauważyć też uwidocznionej, zwłaszcza w ostatnich latach, działalności popularyzatorskiej dr. Piontkę na festiwalach nauki w Cieszynie, Dąbrowie Górniczej i Olkuszu i festiwalach energii odnawialnej i recyklingu w Cieszynie.

Pokaźny jest też dorobek Habilitanta wynikający z prowadzenia seminariów licencjackich i magisterskich. Od roku 2000, czyli od uzyskania stopnia doktora nauk ekonomicznych, dr Wojciech Piontek był promotorem prawie 150 i recenzentem około 400 prac licencjackich i magisterskich. Sprawuje także opiekę naukową nad studenckim kołem naukowym *„Climate changes”*, działającym w Wyższej Szkole Biznesu w Dąbrowie Górniczej. W roku 2012 był też projektodawcą i opiekunem naukowym trzech wyjazdów studyjnych studentów do Sztokholmu, Neapolu i wybranych miast niemieckich, poświęconych m.in. roli aktywności wulkanicznej jako czynnika zmian klimatycznych i doświadczeniom miast niemieckich w gospodarce odpadami. Jak dotąd, dr Piontek nie występował w roli promotora pomocniczego przy sprawowaniu opieki naukowej nad doktorantami. W 2014 roku Habilitant został wyróżniony przez Rektora Wyższej Szkoły Biznesu w Dąbrowie Górniczej za uzyskane wyniki w studenckiej ocenie jakości kształcenia.

Zatem i ten aspekt dorobku dr. Wojciecha Piątka – mimo relatywnie niskiej intensywności upowszechniania wyników badań na konferencjach naukowych - zasługuje ostatecznie na pozytywną ocenę.

Konkluzje końcowe

Dotychczas sformułowane oceny cząstkowe pozwalają sformułować następujące konkluzje końcowe:

1. Dotychczasowy dorobek naukowy dr. Wojciecha Piątka obejmuje łącznie 60 publikacji wydanych po doktoracie. Ich opublikowanie w okresie 15 lat, wskazuje na właściwą intensywność rozwoju naukowego Habilitanta. Do pozytywnych cech tego dorobku należy też zaliczyć to, że praktycznie wszystkie publikacje, jak i prace niepublikowane mieszczą się bez wątplenia w zakresie dyscypliny ekonomia.

Do słabszych stron dorobku należy zaliczyć relatywnie niski udział prac opublikowanych w języku angielskim, co mogło stanowić istotną barierę upowszechniania wyników bardzo często wartościowych wyników badań w ponadkrajowej skali. Większość publikacji dr.

Piontka po doktoracie została wydana w krajowych wydawnictwach/czasopismach przy dość dużym różnicowaniu rangi tych wydawnictw.

2. Stosownie do art. 16 pkt. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym (...) warunkiem uzyskania stopnia doktora habilitowanego jest „osiągnięcie naukowe (...) stanowiące znaczący wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej”, w tym przypadku w rozwój dyscypliny ekonomia. Dr Wojciech Piontek do dorobku stanowiącego Jego największe osiągnięcie naukowe zaliczył monografię naukową pn. *„Gospodarowanie odpadami komunalnymi jako czynnik wzrostu gospodarczego”*, opublikowaną w 2015 roku przez cenione w środowisku ekonomistów wydawnictwo „Ekonomia i Środowisko”.

Monografia ta dobrze ilustruje główny „rdzeń” merytoryczny rozwoju zainteresowań Habilitanta po doktoracie, także trafnie scharakteryzowany w jego autoreferacie. Stwierdzam z całym przekonaniem, że monografia dr. Piontka wnosi konkretne, dobrze udokumentowane wartości poznawcze i aplikacyjne do rozwoju dyscypliny ekonomia. Ujęcie problemów gospodarowania odpadami, zwłaszcza komunalnymi w kontekście teorii ekonomii, a w szczególności teorii rozwoju i wzrostu gospodarczego ma charakter pionierski w polskiej literaturze naukowej. Dobranie takiego kontekstu dla analizy kluczowych aspektów gospodarowania odpadami jest – jak wynika to z wcześniejszych sformułowanych szczegółowych opinii - bez wątpienia nowatorskie nie tylko z punktu widzenia krajowych kryteriów oceny oryginalności dzieła dr. Piontka. Na podstawie powyższych opinii stwierdzam, że podstawowe kryterium przy uzyskiwaniu stopnia doktora habilitowanego, wniesienie znaczącego wkładu w rozwój dyscypliny ekonomia, zostało przez dr. Wojciecha Piontka spełnione w stopniu więcej niż zadawalającym, a zgłoszone w tej opinii wątpliwości czy kontrowersje nie mają jednak takiej rangi aby zmienić jednoznacznie pozytywny charakter mojego wniosku końcowego.

3. Podobnie inne aspekty dorobku dr Piontka, a zwłaszcza pozostały dorobek naukowy, osiągnięcia dydaktyczne, organizatorskie, skala upowszechniania wyników badań na konferencjach, współpraca z praktyką gospodarczą i zagranicznymi ośrodkami naukowymi, zasługują – mimo pewnych słabości - na pozytywną ocenę. Zwraca też uwagę niezwykle staranne przygotowanie dokumentacji wniosku.

Na podstawie powyższych opinii i wniosków częściowych mogę stwierdzić, że dorobek naukowy i wyniki osiągnięte w dziele wskazanym przez Habilitanta jako Jego największe osiągnięcie naukowe **spełniają wymogi Ustawy o Stopniach i Tytule Naukowym**. Dr Wojciech Piontek swoim dorobkiem wnosi znaczny – dobrze udokumentowany - wkład w rozwój dziedziny nauk ekonomicznych, w dyscyplinie ekonomia.

